

Hevoshaanvuori

Kalkkisten monista luontokohteista ehkä vähiten retkeilty on Kymenvirran eteläpuolella sijaitseva Hevoshaanvuori. Alueella on vaihtelevaa metsämaastoa ja upeita lehtoja, eikä linnustossakaan ole moittimista. Paikalta on löydettävissä useimmat vanhojen metsien linnut.

PS

Hevoshaanvuori on korkea kallioalue, jonka itäreunassa on jylhä, paikoin yli kolmenkymmenen metrin korkuinen jyrkäne. Kallion juurella on hienoa rinnelehtoa, jossa kasvaa suuria haapoja ja runsaasti metsälehmuksia. Näyttävän lehmusmetsikkö on rauhoitettu luonnonsuojelualueeksi. Muu osa mäestä on hakkuiden jälkeistä taimikkoa tai nuorehkoa kuusikkoa ja lehtipuustoa.

Kallioisen Hevoshaanvuoren kaakkoispuolella maisemat vaihtuvat. Muutaman sadan metrin päässä Lamminpään suojellussa lehdossa kukkivat keväisin tuomet, metsälehmukset, näsiät ja sinivuokot. Puusto on aarnimaista ja puissa on paljon tikankoloja asukkaineen. Suosta muinoin kuivattujen peltojen reunoilla metsänpohja on märkää ja puustossa on runsaasti tervaleppiä. METSO-ohjelmassa suojeltu alue on melko pieni, pinta-alaltaan 17 hehtaaria, mutta ilahduttaa varmasti jokaista luonnonystävää.

Linnusto

Huolimatta Hevoshaanvuoren–Lamminpään alueen mielenkiintoisuudesta, retkeilijöitä siellä käy vähän. Vähillä käynneillä havaintovihkoihin on kuitenkin kirjattu paljon lajeja. Niistä löytyy mainintoja muun muassa tikoista, sirittäjistä, mustapääkertuista, tilitaiteista, peukaloisista ja pikkusiepoista. Etelärajan soiset ja mätät kohdat ovat omiaan kurjelle, metsävik-

loille ja lehtokurpille. Kaikille metsiemme tiaislajeille löytyy sopivia pesimäpaikkoja, samoin metsäkanalinnuille. Monet petolinnut ovat löytäneet täältä suojaosan pesäpaikan. Pöllölajisto on monipuolinen, mutta sen havaitseminen vaatii kevätöistä kuuntelua.

Paras pesimäalue on pieni, joten haudontavaiheen aikana kulkemista muualla kuin leveimmillä poluilla on syytä välttää.

Saapumisohje ja havainnointi

Hevoshaanvuorelle pääsee ajamalla Vääksyn itäpuolelta alkavaa Kopsuontietä (3132) miltei Kalkkisten sillalle asti. Hieman ennen Kalkkisten siltaa käännytään vasemmalle Särkijärventielle ja parin sadan metrin päästä taas vasemmalle Mansikkamäentielle. Sitä ajetaan kolmisensataa metriä. Vasemmalle lähtevä tie vie linkkimastolle, jonne voi jättää auton. Matkaa kertyy Vääksystä 27 km ja Kalkkisten kylältä runsaat kaksi kilometriä.

Kalliojyrkänteet ovat nyt aivan lähellä. Jyrkänteiden alla kulkeminen on hankalaa, sillä jyrkkä rinne on vaikeakulkuista. Linnut kuulee ja näkee kallion reunalta.

Helppokulkuinen, karttaan katkoviivalla merkitty polku Lamminpään suojelualueelle lähtee maston itäpuolelta. Paluumatkan voi tehdä etelämpää alueen rajalla kulkevaa metsätietä myöten.

TYYPPILAJIT Pyy, metso, hiirihaukka, harmaapäätikka, palokärki, pohjantikka, mustapääkerttu, idänuunilintu, sirittäjä, puukiipijä

MUITA LAJEJA Teeri, varpuspöllö, lehtopöllö, viirupöllö, helmipöllö, pikkusieppo

Auto- ja katselupaikkoja

Autopaikka: N 6794964 E 428940 ja N 61° 16,944' E 25°40,459'

Lamminpään suojelualue: N 6794489 E 429322 ja N 61° 16,692' E 25°40,898'